But it states; four

- והא ארבעה קתני

Overview

The גמרא ברייתא כited a ברייתא in which ר' שמעון stated that we give עבדים to four types of עבדים who are freed from their master in different ways; three for men and three for women. The ברייתא concludes that there cannot be four by men, because there is no רציעה by an wim and there cannot be four by a woman for there is no רציעה ששת asks on רציעה ששת מאס משת העבריה (who maintains that an יוצאה במיתת אמה העבריה אמה העבריה ליובל, מיתת ובל, מיתת יציאות there are only four ברייתא (האב ששת יובל, מיתת) יציאות and ר"ל however according to ר"ל there are five תוס'. (there is also מיתת האב מיתת ליובל. מיתת מוס'. מיתת ליובל מיתת ליובל.

נראה דדייק מהא דקתני ואי אתה יכול לומר ארבעה באחד מהן -

It seems to חוספות that רב ששת infers not like ר"ל, from this which the ברייתא states, 'and you cannot say <u>four</u> by either of them', the proof is from the second 'four' in the ברייתא -

דמשמע דנחית לפרושי כולהו³ -

For the expression of 'ואי אתה יכול לומר ארבעה באחד ', indicates that תנא (the תנא of the יציאות) intends to enumerate all the יציאות possible.

תוספות rejects the alternate explanation:

וליכא למימר דדייק מדקתני ארבעה מעניקים להן⁴ -

But we cannot say that רב ששת is inferring (not like ר"ל), since the ברייתא states, 'הרבעה מעניקים להם'; the first 'ארבעה'; ברייתא יוספות; ברייתא refutes this -

- ⁵דהא אמר בפרק ב' דסוטה (דף טז,א) תנא ושייר

¹ Both an עבד עברי and an אמה העבריה are freed after six years (1) or if יובל occurs during the six years (2). In addition a בסימנין goes out with מתת האדון (3), and an אמה העבריה (4).

² We cite the ברייתא in its entirety; באחד לפי שאין סימנים 'באחד ואי אתה ואי אתה ואי אתה באשה וא מעניקים להם ג' באיש ואין באשה ואי אתה יכול לומר ב' באשה ואין רציעה באשה. It says 'ד' (four) twice.

³ By saying in such an exclusive manner וא"א יכול לומר ד' בא' א יכול לומר הוא , this means that there is no way to mistake his intention; there is no other מיתת האב which would (according to ר"ל) add a fourth מיתה האב to an אמה העבריה is definitely excluding.

⁴ Seemingly this would also indicate that there is no יציאה במיתת האב; for otherwise there would be חמשה מעניקים להם.

⁵ The issue there was whether one may bring ashes (אפר) instead of earth (עפר) for the סוטה process. The אבר cited a statement by ר' יוחנן משום ר' יוחנן משום ר' יוחנן משום ר' ישמעאל that there are three places where the פסוק says one thing and the הלכה למשה מסיני there would be a fourth case of אפר instead of אפר wir"ש). If we are to assume that one can bring אפר instead of עפר would be a fourth case of הלכה The עוקרת את המקרא, it is not necessary to assume that he mentioned all the cases where הלכה but rather he left out some cases. We see from there that even when a number is mentioned (it said בשלשה מקומות), nevertheless we can say רב ששת Therefore here too we cannot say that רב ששת inferred from the

For the אמרא in the end of the second מסכת סוטה answers, 'תנא ושייר' answers, 'תנא ושייר' את המקרא: אף על גב דתנא מניינא גבי הא דאמרינן בג' מקומות הלכה עוקרת 6 את המקרא: Even though a number was taught; this is regarding this which was taught that in three places the הלכה uproots the פסוק.

Summary

The inference (of והא ד' קתני) is from the second 'ד, which is more specific. One can say תנא ושייר even if a number is mentioned.

Thinking it over

The first four of the ברייתא are (באמה) וסימנין (בנרצע) וסימנין (בנרצע) יובל, מיתת האדון (אמה על (לומר אמה). Perhaps we can say that when אמה said אמה וא"א יכול לומר ד' באחד מהן he is referring to these first 'four'; those four cannot be ascribed to the אמה (since אין רציעה באמה), but perhaps there is another אמה (which is not included in the first 'four), which is אמה '?!'?'

first 'four', for there too we can still say תנא ושייר; we must therefore say that he infers it from the second 'four' which is very restrictive and not open for exceptions.

 $^{^6}$ In the גמרא there the word is 'עוקבת', not עוקרת. (See רש"י there דע"ד.)

 $^{^7}$ See נחלת משה.